

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Elegans präteritoru[m] vsus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

Occasus qui occidit. Obitus qui obiit. Cęcili⁹. Custodibus discessis mlti intericerent. Lucillius. Quę horis sublata duabus. Omnia sunt sole occaso. Liuius andronicus. Cupidus misero obito. Claudius. Quadrigarius interitus dixit adiectiue pro qui interijt. Acriter inquit cōmissa pugna multis interitis. A senesco. Salu. senectus a. um. dixit. Omnibus inquit, quibus senecto corpore uirtus militaris erat Decretus a. um. qui decreuit a decreseo. Liuius Andronicus. Nocte dieq; decretū & auctum. Sic excretus, exoletus qui adulescere desijt, aut hore Fesio. Nō dices tamē cū imperitis, sis bene uetus &c.

Elegans præteritorū vsus.

Participiū præteriti tēporis cum his uerbis uolo, facio, habeo est non inelegans, licet uetus sit loquēdi modus, ut rogatū te habeo, id est rogo, Missa faciamus hæc, id est dimittamus. Ponit quoq; p̄ infinitiuo cum uolo, curo & pluribus. Teren. Iam inuentū tibi curabo, & ad ductū tuū Pamphilū, id est inuenire & adducere. Alij dicerēt inuiniuum esse intelligi. Itē cū oportet & pluribus forsā p̄ infinitiuo ponitur. Cice. Ita factū non oportuit. Teren. Nōne prædictū, nōne comunicatū prius oportuit. Plau. in Menech. Quid dubitatis iam sublimem raptū oportuit. Lanci. credit hæc participia nō esse, sed infinita, quia Teren. aduentū dixit pro aduenisse, quū nemo dicat aduentus a. um. Et ego apud Plau. in Persa legi. Dum stas reditū oportuit id est rediisse uel intelligit esse, sed fallitur. Lancilo. quia nō dicimus rē seruatiū oportuit per supinū, sed per participiū seruatiā. Cice. Totam rem illi integrā seruatiā oportuit. Et sicut obitus, discessus adiectiue lecta sunt, ut probauimus, ita aliquādo aduētus a. um. & rediditus a. um. lecta esse est uerisimile. Sic nos abs te irrisos nō oportuit subauditur esse, quod rustice exprimeret. Oportet prædictū. & iteretia oportet prædixisse, sed per præteritū sepius oportuit. Teren. Nōne oportuit me præscisse añ. Præteritū ablatiui casus neutri generis præsertim iungit nominibus opus & usus, quæ ablatiuū p̄sunt, ut diximus, & ponit tale participiū pro infinitiuo. Salu. Priusq; incipias consulto, & ubi consulueris mature facto opus est, id est consulere & facere. Cice. Tatūo quū opus est clamas, quū tibi loqui conuenit obmutescis. Plau. in Menech. Ibo domū, ut parentē, quibus paratis opus est. Idem in Amphi. Vbi summus imperator non adest ad exercitum citius quod non facto usus sit q̄ quod facto est opus. Terē. Quod parato opus est para, ut præsens pro præterito necessitate cōacti locamus interim ita etiā præteritū p̄ præsentī, ut oppugnati resisumus, id est dum oppugnamur &c.

Ioannis Despauterij Niniuitæ.

Rus.

Futurū a futū quod in usu no est deduci. Futū aut a fui, & fui a suo quo utitur Maro dicēs. Tros tyriusue fuit. Futuris in rum ueteres, ut supinis sine genere & numero cum infinitiuo esse exp̄sso uel sub̄ audito utebant, quod hodie nō seruari docet Valla. Futurus etiam a fio esse dicitur non deriuatione, sed significatione. Quintili. per rus sic loqui solet. Venio petiturus, oraturus &c. i. petitū, oratū, & ornata est locutio. quia Quintiliani. Saturus apud Plini. legit, q̄uis nolit ip̄m Phocas reperiri. Cœpturus Quintilianus & Trāquillus dixerunt, pœniturū Actius. Inueniunt hic futura quę supinis nō penit^o uident conformia, ut moriturus, pariturus, oriturus, spuiturus, spuitio quoq; arguiturus, tuiturus, pluiturus, fruiturus, pluitio quoq; nasciturus, irasciturus, ignosciturus, plura declarat Nestor, de q̄bus als. Sed nota nō semp participiū hoc declarari per relatiuū, teste Lācilo, Vale. Maxi. de Crasso. Ductur^o erat a carris aduersos Parthos exercitū. i. paratus ducere uel dispositus. Falsur^o Lancilotus dicit nō reperiri, sed fallitur. Oui. Et non falsurę nisi cogeret ultimus ardor. Idem parce precor falsę.

Dus

Neutra nonnulla quattuor participia formāt. Iuue. Frāge miser calamos uigilataq; proelia dele. Tibul. Cum fletu nox uigilada uenit. Oui. Virq; nihil dempto sine carēdus erit. hic duo futura uniuert, ut in alijs pluribus. Idem. Tunc procul absentī cura futurus eris, sed de his infra. Oui. Quę uenit indigne pœna dolēda uenit. Luca. Vix famulis audenda parat. Oui. Huic uictor uictus nēpe pudēdus eras. Salu. Non eorū pœnitēdū sit. Oui. Fast. iij. Nec gener est nobis ille pudendus ait. hęc ut libens, decens, pudens, & alia quędā Mancī. ex Prisci. asserit noia esse flēdus, tacēdus &c. deponētia ut cōmunia futura faciunt in dus, quibus licite utimur, ait Nebrissen. Fuerūt enim olim deponētia fere cōmunia. Virgi. i. ænei. Ipse uno graditur comitatus Achate. Ouid. ix. meta. Nec abest imitata uoluptas. utrūq; passue capitur. Aperiā rem testimonijs. Ouidi. i. Tristi. Ne mihi mors misero bis patiēda foret. Idem in arte. Paup amet caute, timeat male dicere paup. Multaq; diuitibus nō patiēda ferat. hoc (ut quędā hic subijciēda) nomē uideri pōt. & Priscia. asserit, quia sequēdus est quē sequi debemus &c. Idem. Nō tibi sic dices phylli sequēdus eram. Cic. ab his derelictus est a quibus tuēdus erat. Enni. teste Nonio. Audi bo atq; auris cōtra tibi utēdas dabo. Oui. Multa rogāt utēda. Idē. de color & factis in faciēda tuis. Idem. Multaq; tyroni non patiēda fer